

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 11 września 2017 r. znak (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił ubezpieczonej M. S. prawa do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy w dniu 17 grudnia 2016 r., opierając się na orzeczeniu Komisji Lekarskiej ZUS z dnia 6 września 2017 r. ustalającym, że długotrwały uszczerbek na zdrowiu ubezpieczonej w związku z wypadkiem przy pracy wynosi 0 % (decyzja – k. 19 pliku III akt rentowych).

Ubezpieczona M. S. wniosła odwołanie od powyższej decyzji wnosząc o jej zmianę poprzez przyznanie jej prawa do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy, jakiemu uległa w dniu 17 grudnia 2016 r. Wskazała, że w wyniku zdarzenia doznała złamania kości promieniowej kończyny górnej i pomimo leczenia i rehabilitacji ręka nadal ją boli i ogranicza w pracy. Nie może w pracy jeździć wózkami elektrycznymi. Nie jest w stanie wygodnie spać. Wskazała, że lekarz prowadzący leczenie stwierdził, że ręka źle się zrosła, co powoduje stały ból (odwołanie k. 2-2v).

W odpowiedzi na odwołanie organ wniósł o jego oddalenie wywodząc jak w uzasadnieniu decyzji. Organ powołał się na opinię Przewodniczącej Komisji Lekarskiej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z dnia 16 października 2017 r. oraz brak nowych dowodów i okoliczności mogących mieć wpływ na zmianę zaskarżonej decyzji (odpowiedź na odwołanie – k. 3-4).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

M. M. jest zatrudniona w (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółce komandytowej w P. na stanowisku pracownika obsługi stoiska na podstawie umowy o pracę. Z tego tytułu podlega ubezpieczeniom społecznym, w tym ubezpieczeniu wypadkowemu.

Niesporne

W dniu 17 grudnia 2017 r. około godziny 1.10 rozpoczęła rozwieszanie towaru wchodząc na dwustopniowy podest. Schodząc z niego około godz. 1.25 straciła równowagę i upadła na podłoże przygniatając całym swoim ciężarem prawą rękę.

Dowód: protokół nr (...) r. – k. 5-76 pliku III akt rentowych, zgłoszenie wypadku – k. 4 pliku III akt rentowych, wyjaśnienia poszkodowanej – k. 7 pliku III akt rentowych, informacje świadka – k. 8 pliku III akt rentowych, zdjęcie – k. 10 pliku III akt rentowych.

W wyniku wypadku przy pracy w dniu 17 grudnia 2016 r. M. S. doznała złamania nasady dalszej kości promieniowej prawej.

Dowód: zaświadczenie o stanie zdrowia – k. 3 dokumentacji lekarskiej ZUS (plik V), karta informacyjna leczenia szpitalnego – k. 15 i 25 dokumentacji lekarskiej ZUS (plik V), historia choroby – k. 6 dokumentacji lekarskiej ZUS.

W związku z wypadkiem przy pracy w dniu 17 grudnia 2016 r. M. S. była niezdolna do pracy w okresie od dnia 17 grudnia 2016 r. do dnia 13 marca 2017 r.

Dowód: zwolnienia lekarskie – k. 16-20 dokumentacji lekarskiej ZUS (plik V).

Obecnie u M. S. rozpoznaje się stan po przebytych złamaniu obwodowej nasady prawej kości promieniowej w związku z wypadkiem w dniu 17 grudnia 2016 r. ze skróceniem długości kości promieniowej, deformacją i ograniczeniem ruchomości nadgarstka.

W wyniku wypadku przy pracy w dniu 17 grudnia 2016 r. M. S. doznała stałego uszczerbku na zdrowiu w wysokości 10 %.

Dowód: opinia biegłego sądowego z zakresu ortopedii M. G. – k. 22-25, wynik badania – k. 21.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie okazało się uzasadnione.

Kwestię świadczeń z ubezpieczenia społecznego z tytułu wypadków przy pracy reguluje ustawa z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (jednolity tekst – Dz. U. z 2017 r., poz. 1773). Zgodnie z art. 11 ust. 1 ustawy, ubezpieczonemu, który wskutek wypadku przy pracy lub choroby zawodowej doznał stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu, przysługuje jednorazowe odszkodowanie. Oznacza to, że aby uzyskać uprawnienie do odszkodowania pracownik musi:

1. ulec wypadkowi przy pracy,
2. doznać stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu,
3. uszczerbek winien pozostawać w związku przyczynowo – skutkowym z wypadkiem.

Stały uszczerbek na zdrowiu stanowi takie naruszenie sprawności organizmu, które powoduje upośledzenie czynności organizmu nie rokujące poprawy, natomiast uszczerbek długotrwały naruszenie czynności organizmu powodujące upośledzenie jego czynności na okres przekraczający sześć miesięcy, mogące jednak ulec poprawie (art. 11 ust. 2 i 3 ustawy).

Zgodnie z art. 3 ust. 1 wskazanej ustawy, za wypadek przy pracy uważa się nagłe zdarzenie wywołane przyczyną zewnętrzną powodujące uraz lub śmierć, które nastąpiło w związku z pracą:

1. podczas lub w związku z wykonywaniem przez pracownika zwykłych czynności lub poleceń przełożonych,
2. podczas lub w związku z wykonywaniem przez pracownika czynności na rzecz pracodawcy, nawet bez polecenia,
3. w czasie pozostawania pracownika w dyspozycji pracodawcy w drodze między siedzibą pracodawcy a miejscem wykonywania obowiązku wynikającego ze stosunku pracy.

Oznacza to, że aby zdarzenie mogło być uznane za wypadek przy pracy musi spełniać następujące warunki:

- mieć charakter nagły
- być wywołane przyczyną zewnętrzną
- powodować uraz lub śmierć
- pozostawać w związku z pracą.

W rozpoznawanej sprawie poza sporem był fakt, iż zdarzenie, jakie miało miejsce w dniu 17 grudnia 2016 r. z udziałem M. S. miało charakter wypadku przy pracy, toteż nie było potrzeby w niniejszym postępowaniu szczegółowego analizowania, przy wykonywaniu czynności jakiego rodzaju ubezpieczona doznała w tym dniu obrażeń i jaki był rodzaj tych obrażeń, albowiem wynika to wprost z dokumentów zgromadzonych przez organ rentowy, w tym dokumentacji medycznej dotyczącej ubezpieczonej. Żadna ze stron nie kwestionowała rzetelności sporządzenia i prawdziwości treści zgromadzonych w sprawie dokumentów, stąd też Sąd uznał je za miarodajne dla przyjęcia właściwych ustaleń faktycznych w sprawie.

Sporną w sprawie pozostawała wysokość uszczerbku na zdrowiu, którego ubezpieczona doznała na skutek wypadku przy pracy w dniu 17 grudnia 2016 r. Ubezpieczona kwestionowała bowiem orzeczenie Komisji Lekarskiej ZUS, które było podstawą wydania przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. zaskarżonej decyzji, a w którym Komisja stwierdziła 0 % uszczerbku na zdrowiu ubezpieczonej w związku z przedmiotowym zdarzeniem.

Orzekanie o uszczerbku na zdrowiu następuje w oparciu o przepisy odpowiednich aktów wykonawczych wydanych na podstawie powołanej wyżej ustawy. Takim aktem wykonawczym jest rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 18 grudnia 2002 r. w sprawie szczegółowych zasad orzekania o stałym lub długotrwałym uszczerbku na zdrowiu, trybu postępowania przy ustalaniu tego uszczerbku oraz postępowania o wypłatę jednorazowego odszkodowania (Dz. U. z 2013 r., poz. 954) wydane na podstawie art. 11 ust. 5 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych i zawierające tabelę oceny procentowej uszczerbku na zdrowiu. Poszczególne punkty tej tabeli odpowiadają różnym rodzajom urazów i przypisują im stosowną do następstw urazów ocenę procentową uszczerbku na zdrowiu.

Z uwagi na fakt, iż ocena stanu zdrowia ubezpieczonej wymagała wiadomości specjalnych, Sąd dopuścił w sprawie dowód z opinii biegłego sądowego z zakresu właściwego dla rodzaju urazu doznanego przez ubezpieczoną, a mianowicie biegłego sądowego z zakresu ortopedii M. G..

W opinii z dnia 23 lutego 2018 r. wydanej po przeprowadzeniu badania przedmiotowego M. S. (opinia – k. 22-25) biegły stwierdził, że przebyte przez ubezpieczoną w dniu 17 grudnia 2016 r. złamanie ręki spowodowało stały uszczerbek na zdrowiu w wysokości 10%. Oceny uszczerbku biegły dokonał w oparciu o punkt 130a oceny procentowej. Stwierdził, że występujące u ubezpieczonej: deformacja kostna nasady obwodowej i skrócenie kości promieniowej są utrwalone. Zauważył, że Komisja Lekarska ZUS nie zbadała prawidłowo zakresu ruchów prawego nadgarstka M. S..

Strony nie wniosły zarzutów do opinii biegłego sądowego z zakresu ortopedii.

Sąd uznał opinię biegłego za rzetelną, jasną, pełną i spójną, a jej wnioski za logicznie skorelowane z rozpoznaniem. Opinia została wydana po badaniu ubezpieczonej i analizie dokumentacji medycznej dotyczącej stanu jej zdrowia, odnosi się też do przesłanek, które należy wziąć pod uwagę przy ocenie ustalania uszczerbku na zdrowiu zgodnie z rozporządzeniem Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 18 grudnia 2002 r. w sprawie szczegółowych zasad orzekania o stałym lub długotrwałym uszczerbku na zdrowiu, trybu postępowania przy ustalaniu tego uszczerbku oraz postępowania o wypłatę jednorazowego odszkodowania. Biegły w sposób wyczerpujący uzasadnił swoje stanowisko. Powyższe, przy uwzględnieniu, że biegły to wysokiej klasy fachowiec o wieloletnim doświadczeniu klinicznym i specjalności odpowiedniej do schorzenia ubezpieczonej przemawiało za uznaniem przedmiotowej opinii za miarodajną dla podjęcia rozstrzygnięcia w sprawie. Sąd uznał, że biegły w sposób prawidłowy zastosował dla dokonania oceny uszczerbkowej punkt 130a oceny procentowej przewidujący dla tego typu uszkodzeń poziom 5 do 10 % uszczerbku na zdrowiu, albowiem następstwem wypadku przy pracy ubezpieczonej są występujące nadal u niej stała deformacja nadgarstka i skrócenie kości. Dlatego też, Sąd w pełni podzielił stanowisko biegłego i przyjął tym samym, iż ubezpieczona w wyniku wypadku przy pracy w dniu 17 grudnia 2016 r. doznała stałego uszczerbku na zdrowiu w wysokości 10%.

Kierując się przytoczonymi motywami Sąd uznał, iż po stronie ubezpieczonej zachodzą przesłanki warunkujące jej prawo do dochodzonego świadczenia i na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznał M. M. prawo do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy w dniu 17 grudnia 2016 r. w wysokości odpowiadającej 10% (dziesięciu procentom) długotrwałego uszczerbku na zdrowiu.

ZARZĄDZENIE

24 września 2018 r.